

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: esütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egy es szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapnak a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézandók.
Kiadóhivatal: K. Vásárhelytől Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

Döntés előtt.

Közeledik a döntés órája. Akár így, akár úgy, de vége lesz nemsokára a titkolódzásnak és csunya taktikázásnak. Az ország ráunt már erre az örökös bizonytalanságra. Sajnos, hogy a nemzeti erély és a közügyek iránti érdeklődés annyira megcsappant az utóbbi időben, hogy az apátiába süllyedt közvélemény nem törhet ki elég elementáris erővel, hogy vétót kiáltson a közállapotok megrontóinak. Csak gyenge, elernyedtt és elfásult nemzetekkel paczkázhatnak úgy a pártok, mint a hogy a magyar nemzettel bánnak el a pártjai. Az országos apátiát tekintve, azt kellene hinnünk, hogy a nemzet és a parlament közti kapocs immár kettészakadt. Ez az igazi ex-lex állapot! Ez az, amidőn a nemzet épp oly keveset törődik a parlamenttel, mint ez a nemzet. De ez a kölcsönös nemtörődés csak a politikai és lélektani momentumokra vonatkozik. A gazdasági élet szörnyű bajai, az ipari, kereskedelmi és pénzügyi hanyatlás nyomában járó nagy pusztulás naponta jobban és jobban próbára teszik az ország türelmét. És a közgazdasági mizériák látára Ciceróval méltán fölkiálthatunk: Usque tandem abuteris patientia nostra! Mert, ha nem is katilinális, de tarthatatlan állapotok ezek, amelyek lenyűgözik a jobbak, a nemesebbek hazafias gondolkodását.

Különösen visszataszító képet nyújt az ellenzéknek az a viselkedése, amelylyel — a személyi kérdések előtérbe tolasával — mindenképen meg akarja akasztani a béke létrejöttét, anélkül, hogy elég erkölcsi bátorsággal bírna a békétárgyalások megszakításából folyó felelősség elvállalására.

Sajnos, hogy az oly békülékeny szellemű politikusok, aminőknek az ellenzék maga is elismeri Széll Kálmánt és Andrássy Gyula grófot, sem képesek jobb belátásra és tarthatatlan álláspontjának feladására birni az ellenzékkel.

Vagy azt hiszi-e az opposíció, hogy Széll Kálmán és a diszidensek az ellenzék kedvéért képesek arra, hogy a korona prerogativáit csorbát ejtsenek?

Komoly magyar politikusnak sohase juthat eszébe, hogy erkölcsi pressziót gyakoroljon a koronára abból a célból, hogy az ellenzéknek és ne a többségnek a jelöltjét bizza meg kormányalakítással. S bármennyire indokolt is volna az ellenzéknek bizalmatlansága Bánffy Dezső irányában, mégis tiltakozni kell az ellen, hogy a miniszterelnök iránt érzett bizalmatlanság őfelségével a királylyal szemben is érvényre emeltessék. Amit az ellenzék a kormányelnök személyét illető

garanciális kérdésben követel, az alapján véve nem egyéb, mint a legnagyobb foku bizalmatlanság magával a koronával szemben.

Vajjon az utolsó hónapok politikai viharjai teljesen hatástalanul tomboltak-e keresztül az ellenzéki pártokon, azt nem tudjuk, a látszat azonban inkább amellett bizonyít, hogy az opposíció ma nincs egész tisztában a helyzet komolyságával, de abban az egyben mindenki bizonyos lehet, hogy ő felsége ismeri és tisztán látja ennek a hónapok óta dúló harcnak a titkos rugóit. Mivel pedig ő felsége azon a magas pozíción, a melyről áttekinti az egész ütközési vonalat, leginkább van abban a helyzetben és leghívatottabb is arra, hogy ő válassza ki azt a férfit, aki az önmagukról megfellebbezett pártokat kivezesse ebből a prosványból, nem szabad az ellenzéknek a béke létrejöttét megakadályozni azon kérdés eltolásával: ki legyen a Bánffy utódja? Bizza azt csak az opposíció magára a királyra, ért ő az efféle kérdések megoldásához legalább is annyira, mint Sima Ferenc és Polónyi Géza.

Nagyon különösnek találjuk az ellenzéknek azt a vonakodását is, melyet a házszabályok szigorítása kérdésében tanúsít. Ha eldöntetlen is tán az a kérdés, hogy a lezajlott harcban kinek volt igaza, ha vitatkozni is lehet a fölött, hogy kit ér leginkább a felelősség a beállott szomorú állapotért, az az egy kívül esik minden kérdésen és vitatkozáson, hogy az obstrukciós hadjárat kétségtelenné tette azt a tényt, hogy a meglevő házszabályokkal a magyar parlamentet többé vezetni nem lehet. Hangsúlyozzuk azt a szót, hogy magyar, mert a mi parlamentünk házszabályaival, ha lehetséges is volna bármely más parlamentet kormányozni, a magyart többé nem lehet és nem is szabad.

Ismételve reámutatunk arra a nagyfontosságú tényre, hogy a magyar faj szupremáciája és a magyar állam politikai és területi egysége csakis a magyar parlament hatalmával tartható fenn. Ha megdőlt a magyar parlamentarizmus akkor vége a magyar faj uralmi felsőbbségének és komolyan veszélyeztetve az állam integritása. Miután pedig a mostani obstrukció komor világításba helyezte a parlamenti gépezet hiányosságát, a legelső és legszentebb feladata e pártoknak, hogy minél előbb jóvá és használhatóvá tegyék azt a gépezetet, amely ezer év óta szolgálja a magyar faj hatalmi érdekeit.

Ha a magyar nemzet fajilag és nyelvi egységes nemzet lenne, a házszabályok hiányossága soha képezne oly veszedelmet, mint képez a nemzet poliglott voltánál fogva.

A mostani obstrukciós küzdelemből sokat tanulhattak a nemzetiségek. És ha a választási törvény demokratizálásával (a minek létesülése szintén egyik fontos pontja az ellenzéki követeléseknek) a nemzetiségek kilépnének eddigi passzívitásukból és számbeli erejükönél fogva csak negyven-hatvan nemzetiségi képviselőt is küldenének a parlamentbe, ezek a nemzetiségi képviselők most, hogy a magyar ellenzék oly szépen kioktatta őket, könnyű szerrel megállíthatnák működésében az egész parlamenti gépezetet, hogy ez által a kormányt követelésükkel szemben feltétlen kapitulálásra kényszerítsék.

A házszabály-revizió kérdésében tehát el kell tünni a pártszempontoknak. E nagy nemzeti kérdés nem képezheti taktikázás és elalkuvás tárgyát. Minden engedmény, amit az ellenzék ebben a kérdésben tesz, nem Bánffynak, hanem az országnak válik majd javára.

Amiért is feltétlenül szükséges, hogy a házszabály revízióját illető kérdésben az ellenzék utógondolat és tartózkodás nélkül akepteálja a kormány álláspontját.

Az országos ipartanács.

Dániel Ernő báró kereskedelmi miniszter új intézményt teremtett, mely régen és mélyen érzett szükségét van hivatva pótolni. Az országos ipartanács az ország ipari érdekeinek legyen forrása, mely már összeállításánál fogva is, megegyezteteti az ipar érdekeit a közgazdaság egyéb tényezőivel, különösen pedig a kereskedelem és a mezőgazdaság érdekeivel. Ennek az országos ipartanácsnak alakuló ülésén a kereskedelmi miniszter kijelentette az intézmény hivatását és kompetenciáját, ezzel egyidejűleg oly programját állapítván meg és az irányt szabván a magyar ipar törekvéseknek, melyek az áldásos haladás kiinduló pontjának tekinthetők.

A magyar kormány arra a célra törekszik, hogy a magyar ipart a belföldön mozdítsa elő és ennek a célnak érdekében megmozdítt mindent és kész anyagi és erkölcsi támogatásban részesíteni minden ipari vállalkozást; a kormány a technikai erőt és képzett munkásokat óhajt nevelni és magukról a munkásokról oly mértékben kíván gondoskodni, hogy egy mindent felölelő munkástörvényhozást kezdeményez. A kisipart minden irányban és minden tekintetben támogatni és erőteljesen támogatni akarja. A köszén- és vaskartel ügyét tanulmányozni és az egész ország ipara védelme és érdeke értelmében véglegesen és a törvényhozás útján fogja rendezni. Az iparnak nyújtott állami kedvezményeket már legközelebb veszik diskusszió és törvényhozási intézkedés alá.

Az építőipar szabályozása és a kereskedelem és iparkamarák újja szervezése sürgősen megoldandó kérdésre fájult és a kormánynak legfőbb és leg

előkelőbb gondját képezi, hogy az országos ipar-tanácsal egyetemben a keleten új piacokat teremtsen a hazai ipar számára. A kereskedelemügyi miniszter ipari programja azonban különösen a munkásosztályt elégíti ki, mert ez felöleli a munkásoknak összes anyagi és kulturális érdekeit. Olyan a programnak ez a része, hogy ha lépésről lépésre megvalósulna is az, még mindig felülmúl-ná és meghaladná a tullesztített igényeket és a ma-ga részére igénybe venné a miniszter egész mun-kabírást. Ez a program a legjobbak egyike és érdemes arra, hogy egy Baross Gábor koncepciója legyen, a kinek nyomdokaiba most **Dániel Ernő** lé-pett vaserélyével és egész munkakövével.

Dániel Ernő báró szociálpolitikai programja felöleli a becsületes munkás-statisztikát és a bul-eset elleni biztosítást, az aggodor és rokkantak biz-tosítását, a női és a gyermekmunkások kérdésének szabályozását és a munkás betegpénztárak revízió-ját. Nagy ez a program, jelentékeny és áldásos a ezél, melynek irányában a kereskedelemügyi mi-niszter törekszik. Az ő és minden munkatársának teljes erejére és áldozatképességre lesz, szükség még pedig teljes mértékben, hogy a kitűzött célt elérjék, mely a magyar ipart a fejlődés legnagyobb fokára van hivatva fölségíteni.

Már maga az kezdet, a kezdés és a terve-zés új életre lendíti és fokozza a munkára hivatott munkatársak és egyéb tényezőknek munkakövé, mert ezeknek **Dániel Ernő** báró a lelke és az országos ipartanács a tanácskozó része.

Egyedül a földműveléssel manapság már nem képesek az európai államok valamelyest jelentéke-nyebb fejlődésre és ezért gyógyszernek tekinthető **Dániel Ernő** báró munkaprogramja, mely gyó-gyító, edző és jutalmazó hatással lesz a magyar közgazdaság minden egyes tényezőjére nézve.

Rudolf kórház igazgatóságának jelentése.

Méltóságos Elnök Bárány!

Tisztelt Közgyűlés!

A Kézdi-Vásárhely városi és vidéki Rudolf kórház 1898. évi életéről következőkben van sze-rencsém az igazgatóság jelentését előterjeszteni.

Mielőtt az intézet múlt évi történetét elmon-dánám, kettős kötelességet kell lerónom, ugyanis ama mélyszéles fájdalomnak kell kifejezést adnom, mely felsőleges királyné halála által nem csak az egész magyar nemzetet, hanem a mi intézetünket is sújtotta. A Kézdi-Vásárhelyi levő többi humán intézeteknek nem régiben tartott közgyűlésén kellő kifejezést nyert azon fájó érzés, mely a rendítő csapás felett mindnyájunk szívét betölti, jelen alkalommal tehát ismét felszabakgatni a hegedő sebeket nem akarom s csupán arra szorítkozom, hogy itt is ki-fejezést adjak a mi mély bánatunknak, s indítványoz-zom, hogy a mi megdicsőült nagy asszonyunk, ör-angyalunk emléket évkönyveinkben örökítsük meg.

A másik kötelességem, kifejezést adni azon örömeim, melyet a mi nemes elnök-bárányok kitün-tetéseivel felett érzünk. A Háromszékmegyei árvaház közgyűlésén erről is bővebben szölgöttem, de itt is meg kell emlékeznem róla, mert a kitüntetések egyike minket igen közelről érdekel, mennyiben azt épen a vereskereszt-egylet s így közvetve a kórhá-zunk érdekében kifejtett nagyszerű munkálkodása folytán nyerte elnök-bárány. A koronás arany érdemkeresztrel és az Erzsébet rend II. osztályával tüntette ki ő méltóságát a legmagasabb királyi ke-gyelem. Mi, kik őt ismerjük s tanui valánk egy ne-gyed század évi nagy és eredményes munkálko-dásának, a legjobban tudjuk, hogy a királyi kegy-érdemesebbet soha sem tüntetett ki s midőn ezt közgyűlésünk rendén kijelentjük, kérjük elnök-bá-rónő ő méltóságát, hogy fogadja el a mi szerény elismerésünket, a mi szeretetünket és ragaszkodá-sunkat is s vegye kedvesen azon őszinte óhajásun-kat, hogy az isteni gondviselés évek hosszú során tart-sa meg drága életét mindnyájunk öröme s humán intézeteinek ügyeinek további vezetésére.

Itt be kell jelentenem, hogy boldog emlékeztü zágoni báró Szentkereszt Irén emlékére szomorú halálának évfordulóján a többi humán intézetekkel együtt ünnepes gyász istentiszteletet rendeztünk

a helybeli r kath. templomban, ez által fejezvé ki, az oly váratlanul elhalt nemes bárány, az angyal jószág nő iránt oly mélyen érzett részvétünket.

Ezekben a kegyelet érzéseinek kifejezést adva a tisztelt közgyűlés engedelmével rátérek az intézet életében előfordult főbb események felsorolására.

Legelőször is intézetünk anyagi fejlődéséről a legkedvezőbbet jelenthetem. Múlt évben is oly ked-vözleg alakultak anyagi ügyeink, hogy egy sze-rényke kis összeget csatolhattunk alaptőkénkhez. Ezen összeg ugyan nem több, mint 182 frt 65 kr, de ha tekintetbe vesszük, hogy a múlt év folyamán kifizettük Cladek építésznek a régebben teljesített építkezésekből hátrálékban levő 400 frtnyi kövele-lését, a vízvezeték egy újabb szivattyúval láttuk el, egy nagyobb jégvermet és egy új, tágasabb peczo-gódrot építettünk s ha figyelembe vesszük, hogy az e czimeken felhasznált összegek, mint hasznos be-ruházások megvannak, alapvagyonunk körülbelül 1000 forinttal gyarapodott, mi a nagyobb betegfor-galom folytán felmerült nagyobb igazgatási költsé-gek mellett elég szép eredménynek mondható. Alap-vagyonunk a múlt év végén 4779 frt 06 kr, melyből 4523 frt 19 kr. takarékpénztárakban van elhelyezve s 20990 frt pedig jelzálogra van kikölesönözve. Ezen utóbbi tőkék után a múlt év végén 865 frt 23 kr. kamathátrálék állott fenn, de a tisztelt közgyűlés megnyugtatóan kijelentheti, hogy a kamatok felhajtása iránt a szükséges lépések meg vannak téve és a hol szükségesnek mutatkozott, a kölcsön tőkék is felmondattak. Szóval a mi buzgó vagyon-kezelő bizottságunk éber figyelemmel kíséri intéze-tünk vagyoni állapotát s gondoskodik arról, hogy alapvagyonunk folyton szaporodjék. Tisztelettel aján-lom, hogy a közgyűlés a vagyon kezelő bizottságnak múlt évi működéséért mondjon hálás köszönetet.

(Folytatása következik.)

A „Rudolf” kórház közgyűlése.

Kézdi-Vásárhely, 1899. febr. 6.

Városunk egyik virágzó humán intézetét, a kézdívásárhelyi városi és vidéki „Rudolf” kórházat fentartó egyesület tegnap, e hó 5 én délután tar-totta meg — az „Erzsébet” árvaház irodájában — rendes évi közgyűlést.

A gyűlést az intézet elnöke: zágoni báró Szent-kereszt Stephánia ő méltósága nyitotta meg egy az ő szónoki tehetségéhez teljesen méltó szép be-szédrel, melyben jelentvén az ország gyászát, a ke-gyelet adóját is leróta a feledhetetlen emlékü nagy halott, Erzsébet királyné iránt.

A megnyitó beszéd után az intézet igazgatója, Dobay János ur olyasta fel nagy gondnal, kiváló szakértelemmel megírt évi jelentését, melyben hü képet nyújt az elmúlt é munkásságáról s az elért eredményről. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette s az igazgató urnak, ki már évek hosszú so-rán keresztül dicsőre méltó szorgalommal és nagy tudással vezeti az intézet ügyeit, hálás köszönetet mondott.

Az orvosi jelentést Dr. Szini Gyula, kórházi főorvos ur terjesztette elő. E jelentésből meggyőző-dött a közgyűlés, hogy kórházunkban a betegek olyan ápolásban, olyan szakszerű gyógykezelésben részesülnek, melynél jobb az sokasom volt s mely-nél jobbat a nagyobb keretű kórházakban sem lehet tapasztalni. Az 1898-ik évben gyógykezelte-tett a kórházban 406 férfi, 148 nő, 11 fiú és 32 női gyermek. Az előző évről maradt 21 férfi és 5 nő, tehát összesen 623 egyén. Az ápolási napok száma 12.882 és egy beteg átlagos ápolási ideje 20.6 napot tett ki. A betegek közül meghalt 14 fér-fi, 11 nő s így az elhalálozási perozent 4.3%, mely körülmény annak tudható be, hogy az elhaltak kö-zül néhány haldokolva vétetett fel.

Közgyűlés úgy a főorvos urnak, valamint dr. Szentpétery Bálint rendelő orvos urnak köszönetet és elismerést szavazott lelkiismeretes munkálko-dásukért.

A számvizsgáló bizottsági, leltározó-bizottsági jelentések felolvasása s az 1899-ik évi költségvetés jóváhagyása után a vagyonkezelő bizottság jelenté-se terjesztett elő, mely számokban ad kifejezést azon lelkiismeretes és buzgó munkálkodásról, mely-lyel a vagyonkezelő bizottság az intézet javait ke-

zeli. E szerint a kórház kiadása 13.169 frt 43 kr. bevétele pedig 13.305 frt 64 kr. volt. Az intézet va-gyona jelenleg, az épületeken kívül, 43.596 frt és 41 kr-át teszen. Csak kötelességet teljesített a köz-gyűlés, midőn a bizottságnak s különösen elnöké-nek dr. Bánffy Zsigmond urnak hálás köszönetet mondott munkásságáért.

Ezek után a folyó ügyek intéztettek el, melyek végeztével elnök-bárány ő méltósága a maga és tisztviselő társai nevében lemondott a viselt állás-ról s kéri a közgyűlést, hogy az ujonnan módosi-tott s miniszterileg jóváhagyott alapszabályok ér-telmében válassza meg tisztviselőit. A közgyűlés egyhangulag megválasztotta elnöknek: zágoni báró Szentkereszt Stephániét, alelnöknek Székely Jánost, igazgatónak Dobay Jánost, titkárnak Erdélyi Károlyt, jegyzőnek Martzi Ferenczet, pénztárnok-nak Hamar Zoltánt, ellenőrnek Baló Lászlót, ügyész-nek dr. Bánffy Zsigmondot, orvosoknak Dr. Szini Gyulát és Dr. Szentpétery Bálintot. Igazgatósági tagok lettek: Bartók Károly, Benkő Gyula, Benkő Lajos, Dézsi Bálint, Fejér Károly jbiró, Kovács Dá-niel, Kiss Károly, Nagy Károly, ifj. Tóth István és Solyom Miklós. A vagyonkezelő bizottság tagjaivá megválasztottak: Dr. Bánffy Zsigmond, ifj. J. kab István, K. Csizsár József, Benkő István, Hamar Zoltán és Dr. Balogh Vendel.

A választás 6 évre történt s annak megejtése után bárány ő méltósága az összes megválasztott tisztviselők nevében köszönetet mondott a bizalo-mért s a gyűlést bezárta.

A „Rudolf” kórház közgyűlése után a magyar szent korona országai vörös-kereszt egyletének Kézdi-Vásárhely vidéki választmánya és kézdívá-sárhelyi fiókja tartotta meg szokásos évi közgyű-lését.

Mind a két ülésben tudomásul vették a jegy-zői jelentéseket, jóváhagyták a számadásokat s el-ismeréssel adóztak a tisztviselőknek.

CSARNOK.

Jelmezpróba a bíróság előtt. *)

Ősz táján, mikor a vándormadarak melegebb hazát keresnek, — elindulnak a vigécek is — ve-vőket keresni. Manapság akár ki se tegye az ember a lábát az utcára, helyébe hoznak mindent, a eséplőgéptől kezdve — a pirosfejű gombostűig. A kereskedelmi utazók bejárák az országot. Szabó, suszter ma már utazókkal dolgozik utólagos bosz-szankodására a hiszékeny megrendelőknek.

Az őszi szezon elején egy előkelő fővárosi szabó-cég is utnak indította utazóit. Valamelyik elvetődött egy erdélyi városba, a mely város egyetlen híre-sége: a polgármester.

Polgármestere van minden rendezett tanácsu városnak, de híres polgármestere csak annak, mely-nek falai között e történet számai szövődtek. Olyan ez a polgármester, hogy a holta után is becsületére válna akár melyik muzeumnak. Másfél öl magas**) s melle, keze, lába ezzel a magassággal áll egyenes arányban.

A szabó-utazó tudta, hogy ha a polgármestert sikerül rábírnia, hogy rendeljen egy öltözet ruhát, az egész tanács, a bíróság, a különféle hivatalok sőt még tán a rendőrök is nála varratnak.

Az utazó három napig járt a polgármesterhez és a negyedik napon sikerült az üzletet megkötnie.

— Jól nézzen meg s úgy vegyen mértéket! — figyelmeztette a polgármester.

— Ne tessék félni. A Rencz-cirkusz kínai óriásának is mi csináltuk az ünneplő frakkot!

Ez a válasz megnyugtatta a polgármestert és megrendelte a ruhát. A kaszinóban is nagy érdeklődéssel várták a küldeményt s egy hét múlva a postafőnök bizalmasan megúghatta a járásbírónak, hogy megérkezett a polgármester ruhája:

Aznapi ez volt a szenzáció a városban. Két-három napig tartott a szenzáció, addig, míg a pol-gármester a régi ruhájában járt.

— Miért nem veszed föl az újat, a mit Pestről rendeltél? — kérdezték a város előkelő polgárai.

— Nem lehet, becsaptak. A vigécz eltévesztette

*) A „Magyarország” közli városunk polgármesteréről ezen jóízű apróságot, mit ezennel mi is reprodukálunk.

**) Talán széles.

a mértékot. Ha még egyszer ide betesz a lábát, föl-
akasztatom... Nem fogadtam el a ruhát, vissza-
küldtem.

A polgármester már el is felejtette a pesti ruhát,
de egy szép napon bélyeges papiros figyelmeztette
a vigéczre. A czég bepörölte a ruha árért. A pör
megindult s a budapesti VI. kerületi járásbíróság
kötelezte a polgármestert, hogy a ruha árát nyolcz
nap alatt különbeni végrehajtás terhe mellett
fizesse meg.***)

A polgármester főlebbezett. A budapesti tör-
vényszék főlebbezési tanácsa szóbeli tárgyalást ren-
delt, melyre megidézte a polgármestert.

A felperes ügyvédje a marasztaló ítéletnek
hatályában való fentartását kérte. A polgármester
azzal védekezett, hogy a szabó elrontotta a ruhát.

A hármass bírói tanács elnöke összehívott bírósági
tanácskozni és pár perecz múlva így szólt:

— Polgármester ur, vonuljon be a mellékszo-
bába, vigye magával a vörös ruhát s vegye magára,
— az öltözködésre öt percet adok, addig felfüggesz-
tem a tárgyalást!

A mellékszoba ajtaja kinyílt a polgármester
előtt, a ki eltűnt az ajtó mögött.

Az öt perecz eltelt, de a polgármester még nem
volt felöltözve. A tanács tagjai nyugtalanzkodtak.
Másik öt perecz is elmúlt s a polgármester öltözője
felől panaszos nyögések hallatszottak, olyanformán,
mintha odabent a szobában valaki erőpróbát rendezne,
a mely nem sikerült.

Negyedóra múlva kinyílt az öltöző ajtaja s a
polgármester belépett a tanácsterembe. De ebben a
pillanatban hatalmas kacaj reszkettette meg a
komoly tárgyalási terem levegőjét.

A polgármester vörösre vált arczezzel, kezében
egy nadrágot lógatva állt meg az elnöki emelvény
előtt. A pörös kabát ujjá csak a könyökéig ért, a
kabát eleje pedig az ágyékát surolta, a mellénynek
csak a felső gombja ért össze — a többiek ijesztő
távolságban húzódtak szét egymástól...

— Huzza fel a nadrágot is! — szólt az elnök.

— Lehetetlen! Ezt a nadrágot egy törpére
szabták!

A tárgyalás megakadt. A polgármester arczára
verejtékesek ülték, — szoritotta a kabát...

Az elnök újra az öltözőbe küldte a polgárme-
stert s addig a tanács bírói szemle alapján ítéletet
mondott. Elutasította felperes szabót a polgármester
ellen támasztott követelésével, ezenfelül kötelezte,
hogy alperesnek 100 forint költséget fizessen.

— És mindezt egy rövidlító utazó tevél! — szólt
nagybusan a szabó — mert, tetszik tudni, elnök
ur, az nem vette észre, hogy a polgármester ur
minő hosszu.

Színház.

Vasárnap Hilley Endie háromfelvonásos új
népszínművét, „A pénzhamisítók”-at mutatta be

***) Ez nem felel meg a valóságnak, mert az utánvétellel
küldött ruha árát kifizette s annak árért aztán 5 indított pert
a szabó ellen.

társulatunk jó előadásban, hétfőn pedig szintén egy
ujdonság, a budapesti vigszínházban is nagy tet-
szést és sikert aratott francia bohózat „A nősza-
bó” került színre.

„A nőszebó”-ban szabót egyáltalában nem le-
het látni, sem nő-, sem férfisabót, hanem főszerep-
lője egy orvos, ki egy lakást bérel ki, melyből csak
néhány órával azelőtt dobták ki a szabót. Az or-
vos itt találkozik imádjattával, de a találkát meg-
zavarja a nő férje, ki természetesen szabónak nézi
az orvost s így a kikapós orvos egyik bajból a má-
sikba esik s olyan kalandokba keveredik, hogy alig
tud belőlük kiszabadulni. A darab telve van jóízű,
komikus helyzetekkel s a kevés számú közönség
egész előadás alatt mulatott.

A szereplők közül dicséretet érdemel Sajó, ki
Aubin szerepében volt igen jó. Lorándi jól adta a
könnyű véru orvost. Füredy a tőle megszokott jó
humorral és élénkséggel játszotta a házi ur szerepét.
Sándori Kálmán mint az orvos inasa, Majos-
házi pedig mint nem nagyon kíváncsi anyós bele-
találta magát szerepébe. Baranyai Szidi feszes, bi-
deg s tulságosan szemérmes volt. Csoda, hogy
szegény orvos a találka ideje alatt meg nem fagyott.

Kedden a társulat két legtehetségesebb tagjá-
nak, Füredy Károlynak és F. Barts Arankának ju-
talomjátékaul ifj. Bokor József kedves operettjét a
„Kis alamuszi”-t adták. Az est legfényesebb sikere
minden körülmények között a telt-ház vala. Tal-
lán ez a fehér holló számba menő rendkívüli kö-
rülmeny oka annak, hogy színészeink az előadás
elején kissé szokatlanul érezték magukat, de kö-
szöbben belemelegedtek s így az előadásról dicséret-
tel emlékezhetünk meg.

Szépen, könnyedén játszott s jól énekelt F.
Barts Aranka. Kedves, rokonszenves hangja van s
jól bánik vele. Baranyai Szidiből hiányzik még az
a könnyedség, vidámság, mely egy operett-szereplő
föltétlen kelléke. Különbön jól énekelt. A többi sze-
replők is megállták helyüket. Füredy mint Rettene-
tes rendőr káplár vált ki, Sajó G. pedig előbb mint
pincér, azután mint prefét mutatta be sokoldalusa-
gát. Max Donald amerikai ültetvényest Sándori K.,
Tommot pedig Hidasi Kálmán képviselte. Nem kell
őket dicsérni: jó színészek.

Ujdonságok.

— Időjárásunk. Addig fostettük az ördögöt
a falra, míg csakugyan megjött, vagyis addig kértük,
vártuk, jóslottuk a telet, hogy megérkezett és pedig
elég mérgesen. Hétfőn heves északkeleti széllel
kaptunk egy kis hófergeteget s rá lett olyan hideg,
minő az egész télen nem volt. Hogy meddig tart a
mostani kemény tél, nem tudható, de hogy egyhamar
nem fog kitavasodni, következtetni lehet abból, hogy
nem volt igazi télünk, az időjárásnak pedig idő
kell, hogy kidurálhassa magát.

— Álarozos bál. A k.-vásárhelyi szegény
menedékház bálja rendes viszonyok között szegé-
nyesen szokott kiütni, azonban az idén a bál sorsa
olyan kezek közé került, melyek között el nem
pusztulhatott. Nagy Ferenczné (szeszgyárosné) és
Bartók Károly polgármester állottak a bál élére s
buzgó fáradozásaik után sikerült oly mulatságot
létrehozni, melyet méltán megillet az idei rosszul
sikerült bálók között a *legelső* ezim. Szóval bálter-
münk egészen megtelt igen elegáns közönséggel s
a mi ritkaság számban megy minálunk — álarozo-
sok is valának szép számban, zajjal, élénkséggel
töltvén be táncztermünket. Nem sorolhatjuk fel a
szébbnél szébb jelmezeket, de azt konstatálhatjuk,
hogy legnagyobb részük Thalia papjai és papnőiből
telt ki, kik tudvalevőleg ruhában és elvenségben
talán bővebben rendelkeznek, mint más földi halan-
dók. Mindent összevéve, biztosan állíthatjuk, hogy
a menedékház bálja minden tekintetben jól sikerült
s ha ezt legnagyobb részben az elnököknek tulaj-
donítjuk, azon senki sem csodálkozhatik, a ki ismeri
a mi viszonyainkat s tudja, hogy minő kötelességek
nehézednek a bál elnökség vállaira s mit kell meg-
tenniök a siker érdekében.

— Álarozos bál után hazamegy a férj igen
alaposan berugott állapotban. A feleség lelkét azon
gyanu járja át, hogy a 6 hites társa tiltott
módon töltötte az éjszakát. Azért gyanuskodva kér-
di, hogy hált az éjszaka? A férj egészen indignálódva
így szólt: hát nem vagyok eléggé berugva, hogy
elhidd, hogy a koresomában virradtam meg?

— Rosz világot érünk. Jajgatunk, hogy
közéletünk minden ága pang, nincs forgalom, nincs
pénz és ezzel szemben azt tapasztaljuk, hogy a far-
sangi mulatságok igazán tul tengésben szenvednek.
A farsang utolsó négy napján épen három bál leend,
ugymint szombaton, vasárnap és kedden, s ezek
mindenikéig jut publikum bővön s akad egy néhány
pár ember, ki megezáfolja azt a megszokott mon-
dást, hogy *szűk világot élünk*.

— Színészet. A Baranyay Mihály színtársu-
lata rosz napokat lát K.-Vásárhelyt. Az előlegesen
befizetett bérlet-pénzek — szokás szerint felmentek
az ide utazás költségeire, a napi bevételek pedig
oly csekélyek, hogy azokból a társulat nem képes
magaét fenntartani. Nagy baj az is, hogy a színpadot
minden szombaton estére a bálók miatt le kell
szedni s ezzel együtt elvesz a hétnek egyik leg-
jobbán jövedelmező napja is. Hanem azt hisszük,
hogy ez a kellemetlen állapot nem tart sokáig s
majd ha a farsang elmúlik s a nagybőjt beköszönt,
a közönség is hozzá édesedik a színházhoz.

— Lapunk farsangi naptárából már jó előre
tudhatta mindenki, hogy a Kereskedő-ifjak elite
bálja folyó hó 11-én, azaz szombaton leend. A ren-
dezőség lázas sietséggel dolgozik most a bál sikere
érdekében, nem kimélve a nagy áldozatokat, a mi-
be a terem díszítése fog kerülni, (mert tudni ke-
l, hogy ez alkalommal a mi öreg tanásházunk v
sárgos tündérkertté lesz átalakítva, — csak a tü-
rek hiányoznak belőle még, a mit a bájos lányok
és asszonyok sokasága fog pótolni). Hogy ezen iga-
zán szép mulatság a farsang legsikerültebb bálja
leend, semmi sem bizonyítja jobban, mint azon ö-
rülmeny, hogy már igen előkelő személyek megál-
tották jegyeiket, úgy angyalok, hogy nincs a jobb
körökben egyetlen lányos társ, honnan ne készül-
nének ezen mulatságra. — Már maga a ren-
dezőség is, — mely a megvalósulást látható — elég
garanciát nyújt a sikerre, mert nem csak a papi-
ron, hanem a bálteremben is megállják helyeiket.
A meghívók már szétküldték, s ha esetleg vala-
ki tévedésből nem kapott volna, de arra igényt nyel
bir, úgy abbéli kívánságát Vargha Vilmos társulati
titkárnál érvényesítheti. Vidékiek levélben is.

Meghívó.

A kézdi-vásárhelyi takarékpénztár

XXVI-ik évi

rendes közgyűlését saját helyiségében 1899. évi február hó 26-án, délután 2 órakor tartja, melyre a
részvényesek tisztelettel meghívottnak.

Napirend:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tag kinevezése az alapszabály 23. §-a értelmében.
2. Az igazgatóság jelentése a múlt évi üzlet működéséről.
3. A felügyelő bizottság jelentése.
4. A tiszta nyereség felosztása feletti intézkedés és ezzel kapcsolatosan az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak a felmentvény megadása.
5. Igazgatósági javaslat az 1894. február hó 18-án fűrdő és építési alap ezimen megszavazott összeg után az 5 százalékos kamatozás törlése.
6. Indítványok az alapszabály 16. §-sa értelmében.

A fennírt időben tartandó közgyűlésre a t. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg,
hogy az alapszabály 17. §-a értelmében minden részvényes személyesen vagy meghatalmazottja által
— kinek azonban részvényesnek kell lenni — gyakorolhatja szavazati jogát és köteles minden rész-
vényes a gyűlést megelőzőleg részvényét, szelvényeivel együtt, a pénztárnál elismervény mellett letenni.
Kézdivásárhelyt, 1899. február 8-án.

Az igazgatóság.

Kiadó házak.

Az özv. Kovács Áronné-féle főtéren
levő ház, hozzátartozóival együtt és a tör-
vényszékkel szemben a Nagy Dénesné
mellett levő ház Szt.-György naptól kezd-
ve haszonbérbe kiadó.

Értekezni lehet

Barabás Ferencznével
(Uzonban)

